

A Győri Ítéltábla a felperesnek az Országos Bírósági Hivatal által képviselt I.r és a II.r. alperes ellen kártérítés iránt az Egri Törvényszék előtt folyamatba tett perében Egerben, 2012.május 15.napján 13.P.20.327/2010/31.szám alatt hozott ítélet ellen a felperes részéről 34.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alpereseknek mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül 18.000 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes és a Magyar Ügyvédi Kamara, illetőleg a "B" Ügyvédi Kamara között a Nyíregyházi Városi Bíróságon 1997-ben P.20.370/1997.számon, a Fővárosi Bíróságon 2003.évben 19.P.28.532/2003.számon polgári peres eljárások voltak folyamatban kártérítés iránt. Ez utóbbi pert a Fővárosi Bíróság a 19.P.28.532/2003/54.számú végzésével megszüntette, mert a felperes kereseti kérelmétől elállt. Mindkét perben alperesi oldalon a képviselőt "A" látta el, aki a keresetek elutasítását kérte és egy, a felperesi fellebbezésre becsatolt észrevételében, illetőleg a tárgyalás során úgy nyilatkozott, hogy a felperesi beadvány tükrözi azt az álláspontot, amely miatt a felperessel szemben gondnokság alá helyezési eljárást indítottak. Ezt meghaladóan az alperesi képviselő utalt arra, hogy személyes meggyőződése, hogy a felperes saját ügyei vitelére, áttekintésére nem képes, ezért részére pártfogó ügyvéd kirendelését javasolta.

A felperes "A" alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Bíróság 27.P.22.259/2006/17.számú ítéletével a keresetet elutasította. Az elsőfokú ítéletet a II.rendű alperes neve a 2.Pf.20.546/2007/3.számú ítéletével helybenhagyta.

A felperes fizetési meghagyás kibocsátását kérte az I.r. alperes jogelődjével szemben 25 millió forint államigazgatási jogkörben okozott kár, valamint személyiségi jogainak megsértése miatt. Az ellentmondás folytán perré alakult eljáráshoz került egyesítésre az az ellentmondás folytán ugyancsak perré alakult fizetési meghagyással indított eljárás, amelyben a felperes államigazgatási jogkörben okozott kár, valamint személyiségi jogsértésre alapítottan a II.r. alperest 30 millió forint nem vagyoni kárpótlás, valamint annak kamatai megfizetésére kérte kötelezni, s amelybe utóbb II.r. alperesként a jelen per I.r. alperesének jogelődjét is perbe vonta.

Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a Ptk.339.§./1/ bekezdésére és a Ptk.349.§./1/ és /2/ bekezdésére alapított kereseti kérelme nem foghatott helyt, mert az alperesek a sérelmezett eljárásaikban az ott előterjesztett kereseti kérelemről döntöttek, így nem valósítottak meg olyan jogellenes magatartást, amely kártérítés, illetőleg államigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránti igény alapjául szolgálhatna. A törvényszék hangsúlyozta, hogy az 1997.évi LXVI.tv.(Bszi) 2.§./1/ és 7.§-a alapján a jogerős döntések a jelen eljárásban is kötelezőek. Osztotta az I. és II. r. alperesek álláspontját, mely szerint a jogerős bírósági határozatban foglaltak a jelen perben nem tehetők vitássá. A felperesnek a Ptk.76.§-ában, valamint a Ptk.78.§./1/ és /2/ bekezdésében kifejtettekkel kapcsolatos álláspontját illetően rámutatott, hogy a korábbi ügyekben eljáró bíróságok - vagyis az I. és II.r. alperesek - az eljárási szabályokat betartva hozták meg döntéseiket. Személyiségi jogsértést az I. és II.r. alperesek akkor valósítottak volna meg, ha a polgári eljárás kereteit meghaladó cselekményt tanúsítottak volna, ilyenre azonban a jelen perbeli kereseti kérelem alapjául szolgáló eljárásokban nem került sor. A törvényszék rámutatott, hogy a személyiségi jogsértésre alapított kereseti kérelem folytán indult per sem lehet jogorvoslati fóruma az alapügynek.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak hatályon kívül helyezését kérte annak megalapozatlanságára hivatkozva. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság anyagi jogi és eljárás jogi szabályokba ütközően hozta meg döntését, s a törvényszék ítélete nem felel meg sem a korábban hatályos Alkotmányban, sem Magyarország Alaptörvényében, sem az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló egyezményben foglaltaknak. Fenntartotta azt az előadását, hogy az alperesek negatív diszkriminációt alkalmaztak a felperessel szemben eljárásaik során, így mindkét alperes a 34/1992/VI.1./AB.határozatban foglaltakra figyelemmel nem vagyoni kárpótlás megfizetésére köteles.

Az I. és II.r. alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Álláspontjuk szerint a törvényszék a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetésekre jutott. Hangsúlyozták, hogy eljárásaik során jogellenes magatartást nem tanúsítottak. A felperessel szemben diszkrimináció nem valósult meg.

A fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességükben okszerűen, a Pp.206.§./1/ bekezdésének megfelelően mérlegelve helyes tényállást állapított meg, és az abból levont jogi következtetés is helytálló.

A fellebbezésben írtakra figyelemmel az ítélőtábla szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy a felperes semmilyen konkrét anyagi jogi vagy eljárás jogi szabálysértést nem jelölt meg az elsőfokú eljárással kapcsolatban. Ugyan hivatkozott arra, hogy a törvényszék ítélete sérti az Alkotmányt, Magyarország Alaptörvényét, valamint az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló egyezményt, amelyet az 1993.évi XXXI.tv., - az Egyezmény 11.jegyzőkönyvét az 1998.évi XLII.tv., 13. jegyzőkönyvét a 2004.évi III.tv., 14. jegyzőkönyvét pedig a 2005.évi CXXIV.tv.- hirdette ki, e körben azonban a fellebbezés konkrétumokat nem tartalmaz és az eljárás adatai alapján az állapítható meg, hogy a felperesnek ez az előadása teljes mértékben alaptalan.

A felperes fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy az I. és II.r. alperesek a kereseti kérelem tárgyául szolgáló eljárásaikban vele szemben diszkriminációt alkalmaztak. Ezzel kapcsolatos konkrétumokat a felperes sem az elsőfokú, sem a másodfokú eljárásban nem adott elő, így a fellebbezés ezen okból sem nem nyújt kellő alapot a törvényszék ítéletének megváltoztatására.

Az ítéletábra szükségesnek tartja hangsúlyozni, hogy osztja az elsőfokú bíróság álláspontját azt illetően, hogy a jelen eljárás nem szolgálhat a felperes által korábban személyiségi jogainak megsértése miatt indított ügyben hozott első- és másodfokú határozatok felülbírálatául.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§./2/ bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban a felperes teljes mértékben pervesztes lett. A feljegyzett fellebbezési illetéket a felperes költségmentessége folytán a Pp.78.§./1/ bekezdésében foglaltakra is figyelemmel a 6/1986/VI.26./IM. rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a alapján az állam viseli.

Győr, 2013.évi szeptember hó 19.napján

Dr.Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr.Sarmon Hedvig sk.
bíró